

1.
The isles of Greece, the isles of Greece!
Where burning Sappho loved and sung,
Where grew the arts of war and peace, —
Where Delos rose, and Phoebus sprung!
Eternal summer gilds them yet,
But all, except their sun, is set.

2.
The Aeian and the Teian muse
The hero's harp, the lover's lute,
Have found the fame your shores refuse;
Their place of birth alone is mute
To sounds, with echo further west
Than your sire's "Islands of the Blest."

3.
The mountains look on Marathon —
And Marathon looks on the sea;
And musing there an hour alone,
I dream'd that Greece might still be free;
For standing on the Persians' grave,
I could not deem myself a slave.

4.
A king sate on the rocky brow
Which looks ^{over} ~~over~~ sea-born Salamis;
And ships, by thousands, lay below,
And men in nations; — all were his.
He counted them at break of day —
And when the sun set where were they?

5.
And where are they? and where art thou,
My country? On thy voiceless shore
The heroic lay is tuneless now —
The heroic bosom beats no more!
And must thy lyre, so long divine,
Degenerate into hands, like mine?

6.
'Tis something, in the dearth of fame,
Though link'd among a fetter'd race,
To feel at least a patriot's shame,
Even as I sing, suffuse my face;
For what is left the poet here?
For Greeks a blush — for Greece a tear.

1.
Szigezharam, szigezharam!
Hol Sappho égész éneke,
Hol serme harc és béke miwe
Delos megállt és Phoebus kelt!
Örök nyár himnusz még rá sugár,
De, napján küls, minden lezállt.

2.
Sóros múzsa és Teiosé,
A hős lobza, a szerelmi lant,
Másvárt lelt hirt "Szép szigetek."
Val itt, a bölcsőn, semmi hang
Abból, mit echo elrejt,
Mert rebb, mint hűstől éneket.

3.
Néznek Marathonra a hegyek —
S Marathon a tengere néz;
On álmodoztam egy órá én
Hogy még Görögön szabad lesz
Mert, allva a perzsa sár felett,
Nem hittem szolgálhatnék.

4.
Virágyült a hősi-homlokán
Melly vízi Salamis fölé;
Szerével a hajót alant,
S tömérdek népzet: — mind övé.
Megolvasa napfelkelés —
De hol valának ekkor, hol?

5.
Hol vannak ők? s hol vagy te is
— Harám? Parton szóltam hever
Nem rajlik a hős tábor itt —
Es nem ver itt már hős lehel!
S lantod, az olly soká remek
Illy kére páll-e mins eret?

6.
Ez valamit, ha nincs babér,
Dár láncon szolga nép köztén
Legalább pirulni hováilag,
Mint most is, e dal közben, én;
Mert hisz mi itt élői ber?
Pár a népért, — köny a hőnér.

7.

Must we but weep o'er days more blest?
 Must we but blush? — Our fathers' blood
 Earth! render back from our thy breast,
 A remnant of our Spartans dead!
 Of the three hundred grant but three,
 To make a new Thermopylae!

8.

What, silent still? and silent all?
 Ah! no; — the voices of the dead
 Sound like a distant torrent's fall,
 And answer, "Let one living head,
 But one arise, — we come, we come!"
 'Tis but the living who is dumb.

9.

In vain — in vain: strike other chords;
 Fill high the cup with Samian wine.
 Leave battles to the Turkish hordes,
 And shed the blood of Scio's vine!
 Hark! rising to the ignoble call —
 How answers each bold Bacchanal!

10.

You have the Pyrrhic dance as yet,
 Where is the Pyrrhic phalanx gone?
 Of two such lessons why forget
 The nobler and the manlier one?
 You have the lessons Cadmus gave —
 Think ye he meant them for a slave?

11.

Fill high the bowl with Samian wine!
 We will not think of themes like these;
 It made Anacreon's song divine:
 He served — but served Polycrates —
 A tyrant; but our masters then
 Were still, at least, our countrymen.

12.

The tyrant of the Chersonese
 Was freedom's best and bravest friend;
 That tyrant was Miltiades!
 Oh! that the present hour would lend
 Another despot of the kind!
 Such chains, as his, were sure to bind.

7.

Hát csak sirassuk jobb napink?
 S piruljunk? Hátiaak öseink.
 Add vissza, föld! kebledből
 Spartai elhunyt közeink!
 Három száznak csak három kell,
 Cs Thermopylaenk újra kel.

8.

Mit, csend van még? csend mindenütt?
 Ah! nem; — a halottak hangja kél,
 Mint távol-vmló zúgásag,
 Feléve'n, "Egy kegylen, ki él,"
 S meggyürk, meggyünk, kövessé, mi!"
 Nincs, élők kél, silet semmi.

9.

Mind haszalan! vejj mások hirt;
 Kelyhedre töltö samosi bore!
 Török csordáinak a esását,
 Te skii vessző vért onsd!
 Ha! lám alig felszólalál —
 Minis ésti sok vad bacchanál!

10.

Még divik pyrrhi táncosok,
 De hol a pyrrhi harcizend?
 Feledségbe e késo" közöl
 Menn a nemesbik lecke ment?
 Kadmos betűivel éltek — de
 Ö szolganejnek szánsa-e?

11.

Samos borával töltö kehelyt!
 — Kedvesen e tárgy, hagyjuk ezt;
 Az ihleté Anacreon,
 Ki szolgált — de Polykrates —
 Térdünk hasznát akkiz hajolt,
 A zsarnok, mégis, hofsi volt.

12.

Lám Chersones tyrannja is
 Szabadságnak lós bajnoka;
 E tyrann Miltiades volt!
 O! bárcsak ilyen zsarnoka
 Voln' a jelennek! Láncai
 Soká fogdának vldani.

13.

Fill high the bowl with Samian wine!

On Suli's rock, and Parga's shore,
Exists the remnant of a line

Such, as the Doric mothers bore;
And there, perhaps, some seed is sown,
The Heracleidan blood might own.

14.

Trust not for freedom to the Franks—

They have a king who buys and sells:
In native swords, and native ranks

The only hope of courage dwells;
But Turkish force, and Larin fraud,
Would break your shield, however broad.

15.

Fill high the bowl with Samian wine!

Our virgins dance beneath the shade—
I see their glorious black eyes shine;

But gazing on each glowing maid,
My own the burning tear-drop laves,
To think such breasts must suckle slaves.

16.

Place me on Surnum's marbled steep,
Where nothing, save the waves and I,
May hear our unusual murmurs sweep;
There, swan-like, let me sing and die:
A land of slaves shall ne'er be mine—
Dash down your cup of Samian wine!

13.

Samos borával töltö kehelye!

Suli bérce'n, s Parga partin, még
A dör anyák szülősihez

Van egy hasonló nemzedék;
Van hímve ott mag, valahol,
Kikben Herakles vére foly.

14.

Észak-ázsiai frankiól ne várj—

Ezék királya vess, meg ad;
Mikben süker reménye él

Csak honfi kard, csak honfi had;
Török hadak, latin cselek,
Megtörni fogják vértedek.

15.

Samos borával töltö kehelye!

Árnyékba' lejenek szűzeink—
Immint ragyog tűző szemök;

De, nézve lángzó szíveink'
Enyém forró könyekben ég:
É keblek rab szíjja még.

16.

Tégy Surni márvány bérce,
Hol senki, micsén s a habok,
Hallgassuk egymást bígni; hadd
Hallg meg, hattjudallal, ott:
Rab föld ne földjön engemet—
Tűzd földre Samos-helyemet!

1. Fraecia szigeri, Fraecia szigeri!
Hol'égő Sappho szeress énekelt
Hol' termének had és béle művei
Hol' Delos kelt, és Phoebus eredt;
Örök nyár aranyozza ölet meg
De mindenök, élő napjolat, le van hűgyva.

2. A sciosi és Teosi micsa
A hűs hárfája, a szelmes lantja
Meglel' a hirt, mellyes partirok megragadnak;
Külső'sök helye egyedül néma
A hangoktól, miket szép távolabb röptet
Mics apaitokét "Aldis szigeri!"

3. A hegyet német Marashonra—
És Marashon néz a tengerre;
És, andalgva ott egy órán, egyedül
Almodám, hogy Fraecia még szabad lehet.
Mert állván a persa sírja felett
Nem vélhettem magamat rabolójának.

4. Kintyült a szilla's körülön (s. szemöldök)
Melly néz a tenger-emelte Salamisra;
És hajró, eszelen, leveten aláns,
És emberet, nemzetiessé;—mind övéi valának;
Megolvasa ölet napirendek—
És mitor a nap lehűgyt, hol valának őé?

5. És hol vannak ők? és hol vagy te
Házam? Széles parison
A hősi tábor hangsalam már —
A hősi kebel nem ver többé!
Narvodon, az olly solá dicsőnek,
Milyen kérésbe lett affiasulni, mint énem?

6. Valami az, hirtet szükiben,
Bár töltve, láncok faj töltöt,
Ezeri belátt a horgi szöggeret,
Ezer, a mint éretek, előttem arcomat;
Mert mi maradt a töltötök itt?
A görögökön pirulat — Praeciaen egy köny.

7. Csak sirassuk a többi napjainkat?
Csak piruljunk? Apáink vérzetek.
Töltsd! add vissza kebeledből
Meghalt spartánok maradványát!
A háromskiből csak háromat engedj
Ny Thermopylae csatáit.

8. Mit, csöndes még? és csöndes minden?
Ah! nem; — a halottak szavai
Hangosak, mint távol hegyzugany ezeje,
És felelnek, "Egy élő" — gyünk!
Csak egy keljen föl, — mi mégünk, mi me,
Csak az élő az, a ki szület.

9. Hiába — hiába: verj más hírolat;
Töltsd csordulig a pohár samosi borral!
Hagyd a csatát a török csordának,
Es ontsd vért seio szőlővenzejének;
Hallga! kelvén a nemelen hívásra —
Mint felel mindenik szilaj Bauchan!

10. Még, nagy pyrrhi táncok,
Hová lett a pyrrhi phalanx?
Kés illy becézőről miére feledni
A nemeses és férfiasabbat?
Még vannak beüttek, melyeket Cadmus adott
Az vélték ő rabfogálat szanta cselet?

11. Töltsd csordulig a pohár samosi borral!
Nem alarunk gondolodni illy themálon mi csek;
Az tette Anacreon éneket isteniak
Ő szolgát — de Polycraest szolgáta —
A tyrann; de uraink akkor
Még, legalább, földjeink voltak.

12. Cherdones tyrannja
Voli a szabadság l. jobb s l. deszabb barátja,
Az a tyrann Miliades voli!
O! bár a jelen óra adna
Máskor despotat, illyen neműt!
Myláncok, mint övéi, biztos töltötök volnának.

13. Töltsd csordulig a pohár samosi borral!
Suli bérben és Targa pariján
Léveit maradványa egy népágnak,
Olyan, miltylet a dör anyát szültk;
Es van, talán, némelly veres is van verve,
Mellyet a heraklesi vér sajátjának vallhat.

14. Ne bízz, szabadságem, a frankokba —
Dekehetly királya van ki vett és ad;
Honi kardokba és honi hadseregekben,
Lakik egyedüli reménye a vitézségnek;
De török haderő és latin csatlóság
Megtöröndi pártok, bármilly erős legyen.

15. Töltsd csordulig a p. samosi borral!
Szízeink lejtet az árnyék alatt —
Lárm diósó ferep seméket ragyogni;
De, bámulva mindenik lángzó leányra,
Enyémet ego köny-csep motra,
Rágondolva hogy illy mellett rabszolgátat
Vellend szopmeni.

16. Töltsd, (legyek) Jengem Jutium mármint lesi.
Hol semmi, csak a hullámok, és én [Lőjére
Hallhatjuk öléstől mirajin las elubannak,
Ott, hattyulánk, hadd énkeltet s haljal még:
Rabszolgát haraja ne legyen soha egyem —
Töltsd le a samosi bormak azon poharát.

Dec 4th 1845.

